

en fuldstændig lukning af Thyborøn kanal kombineret med en skibsfartskanal mellem Hanstholm og Limfjorden.

I kommissionen var meningene delte, om hvilket forslag man burde foretrække, men regeringen og senere rigsdagen valgte løsningen med lukning af Thyborøn kanal med dæmning med indbygget skibsfarts- og gennemstrømningsluse samt bygning af to store dækmoler til beskyttelse af indsejlingen til kanalen, hvorved man — under synspunktet at nedbrydningen af tangerne var under en sådan udvikling, at disse ikke ville kunne bevares med den nuværende frie ind- og udstrøm — i videst muligt omfang søgte at tilgodese de forskellige erhvervsinteresser.

På grund af efterkrigstidens økonomiske vanskeligheder lykkedes det ikke at fremme arbejdet i det oprindeligt forudsatte tempo. Man begyndte i 1946 med oppumpningen af sand til den ca. 20 km lange dæmning 1,6 til 2,0 km bag kystlinjen og ligeledes de forberedende arbejder til udførelsen af de to store havmoler. Endvidere blev gennemført en delvis inddigning af Agger og Thyborøn byer. Den i loven omtalte forstærkning af Harboørediget blev fuldført, nyt vejanlæg fra Harboøre til Thyborøn etableret samt jernbaneforbindelsen på samme strækning fornyet. De staten tilhørende vandforsyningsanlæg, kloakanlæg, el-anlæg og vejanlæg i Thyborøn (uden for havnen) blev overført til Thyborøn kommune.

Der er hidtil anvendt ca. 30 mill. kr. til allerede udførte anlæg, medens anlægsudgiften ved gennemførelse af den resterende del af projektet skønnes til 140 mill. kr. i 1965-priser.

I årene 1954-56 gav en række udtalelser fra vandbygningstekniske eksperter anledning til nye overvejelser af Thyborønproblemet, og det fremhævedes fra disses side, at nye undersøgelser burde foretages, inden de meget store investeringer endeligt iværksattes.

På dette tidspunkt var det meste af dæmnings- og digearbejdet — eksklusivt strækningen over kanalen — næsten færdigt, men den vanskeligste og dyreste del af projektet, udbygning af havmolerne, var kun lige påbegyndt, og Thyborøn kanal var stadig en helt åben kanal.

I 1957 besluttede regeringen at nedsætte et udvalg med teknisk, økonomisk, administrativ og erhvervsmæssig sagkundskab.

Udvalget skulle undersøge, om det var muligt at holde Thyborøn kanal fuldstændig åben og samtidig hermed opnå en mindre bekostelig løsning af Thyborønsspørgsmålet end 1946-lovens.

Det blev pålagt udvalget at holde sig for øje, at kravet om sikringen af befolkningen i Thyborøn ikke blev tilsidesat. Endvidere skulle der i udvalgsarbejdet tilsigtes en beskyttelse af Limfjordstangerne og tilvejebringelse af de fornødne anlæg til sikring af, at de lave landbrugsarealer i Vestlimfjorden ikke ville blive mere udsat for oversvømmelser vest fra, end de måtte påregnes at blive efter gennemførelsen af de i loven af 14. august 1946 omhandlede anlæg.

Til afklaring af problemet, om kanalen fortsat vil kunne holdes åben, har udvalget ladet foretage fornyede teknisk-videnskabelige undersøgelser, dels teoretiske, dels som modelforsøg af hele kystudviklingen, ligesom udvalget har fundet det nødvendigt at foretage visse undersøgelser af udviklingen i Thyborøn kanal.

Sådanne undersøgelser er foretaget for de teoretiske undersøgelser vedkommende af havnebygningslaboratoriet i København og for modelforsøgenes vedkommende ved Waterloopkundig Laboratorium i Delft i Holland.

De foretagne undersøgelser viser, at kystens bevægelser ud for Thyborøn (Thyborøn Kirkeby) ikke vil afvige væsentligt fra de hidtil konstaterede årlige tilbagerykninger, og der er ikke ved foretagne pejlinger i den foreliggende observationsperiode frem til 1965 konstateret nogen tendens til, at kystlinjens tilbagerykningshastighed forøges. Medens man i 1938 ikke kunne konstatere nogen tendens til aftagende tilbagerykning af dybdekurverne bortset fra 6 m kurven, som lå ret tæt ved høfdeenderne, kunne der i 1959 spores en uomtvistelig aftagen i 8 m kurvens tilbagerykningshastighed, medens en tilsvarende tendens for 10 m dybdekurven endnu var for svag til at kunne fastslås ud fra pejlematerialet.

Udvalgets teknikere har da også under visse nærmere angivne forudsætninger draget den konklusion, at det af rent tekniske grunde ikke mere skulle være nødvendigt at lukke kanalen, og det heller ikke skulle blive nødvendigt at lukke inden for de kommende 30-50 år.

For sikring af Thyborøn by mod oversvømmelser har udvalget ud fra de foretagne tekniske undersøgelser ment det nødvendigt, at der bygges et asfaltbeklædt dige fra høfde 53 til høfde 58 ud for Thyborøn, at der sker en forstærkning af vejdæmningen til Thyborøn by ved udførelse af asfaltbeklædning på dæmningsens nordøstside samt en forstærkning af Søndre tværdige ved påføring af mere sand, og endelig at der bygges højvandsmur ved Thyborøn bys østside — udgifterne til disse anlæg er anslået til ca. 10 mill. kr. og kan siges